

۲۰۲۱/۰۸/۰۴

انجمن فارو

په اروپا کی دمیشته افغانانو د ټولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای افغانهایمقیم اروپا

Federation of Afghan Resident Organizations in Europe

گزارش کنفرانس

افغانستان به کدام طرف سوق داده میشود؟ ادامهٔ جمهوریت، امارت، سوریه ای شدن یا...؟

۲۵ جولای ۲۰۲۰، هالند

کنفرانس فارو تحت عنوان "افغانستان به کدام طرف سوق داده میشود، ادامهٔ جمهوریت، امارت، سوریه ای شدن و یا... " به شیوهٔ ویدیوکنفرانس با استفاده از برنامهٔ زوم برای بررسی اوضاع جاری در افغانستان و جستجوی شیوه های تأثیرگذاری مثبت توسط افغانهای مقیم اروپا بر جریانات داخل کشور، برگزار شد.

در این کنفرانس ده ها تن به نمایندگی از نهاد ها، انجمن ها و عده ای از شخصیت های مستقل مقیم اروپا و افغانستان اشتراک داشتند. گرداندگی بخش نخست کنفرانس را آقای علی دلیری منشی فارو (هالند) بعهدہ داشتند.

کنفرانس با خوانش بیانیهٔ افتتاحیه از سوی رئیسۀ فارو خانم لونا ولی (هالند) گشایش یافت. بانو ولی در بیانیهٔ مبسوط و همه جانبهٔ شان از وضعیت و شرایط اسفبار موجود در زندگی مردم و سایهٔ شوم جنگ و تجاوز صحبت نموده تذکر دادند که در وضعیت کنونی که خروج قوای خارجی در حال اكمال است، شدت بخشیدن به جنگ و حملات طالبان بالای مردم ملکی، تاسیسات ملی و دولتی، مکاتب، شفاخانه ها و ساحات مزدهم در شهر ها و حمله بر روستا غیر قابل توجیه است. وی کشتار و تخریب را در کشور غیر انسانی و جنایت جنگی خوانده و آنرا به نقشه های استراتژیک حکومت دول استعماری و استخبارات منطقه از طریق نیرو های تحت فرمان شان مرتبط دانست.

سخنران نخست بانو بلقیس روشن، نماینده مردم در پارلمان افغانستان بود که از وضعیت و شرایط زندگی مردم زیر سایهٔ نیروهای وابسته به ارتجاع و استعمار صحبت نمود. خانم روشن وضع جاری

را محصول سیاست ها و اعمال قدرتهای بزرگ طی چند دهه اخیر در افغانستان دانست. وی در سخنانش از حضور و کمک کشور های بیرونی و به خصوص ایران، پاکستان، روسیه و اعراب به نیروهای دهشت افکن صحبت نمود. وی گفت دولتهای این کشور ها با کمک و پشتیبانی از نیرو های سیاه و عقبگرا تحت فرمان خود شان در کشتار، نا امنی و تخریب زیر بنا های کشور سهم دارند. خانم روشن گفت بحیث وکیل مردم فراه به مؤکلین خود وعده داده تا صدای آنها باشد و حقایق را بدون هراس بیان کند. خانم روشن از مداخلات ایران در مرز غربی افغانستان صحبت نموده و از موجودیت سپاه پاسداران و جنگجویان لشکر فاطمیون که از میان مهاجران افغانستان استخدام گردیده و در جنگ سوریه شرکت داشتند، در داخل سرحدات غربی افغانستان سخن راند. خانم روشن گفت قرارداد امنیتی با آمریکا یک خبط سیاسی بود و نتیجه آنرا ملت ما اکنون به چشم سر می بینند. آمریکا حین خروج خود، سلاح های ثقیله و مهم را با مهمات آن از طریق فضا به پاکستان انتقال داد و یا هم تخریب کرد. بانو روشن عضو ولسی جرگه افغانستان جلسات صلح نمایشی را که به رهبری آمریکا در قطر، و دیگر جاها براه انداخته میشود، یک ترفند و فریب خوانده و با صراحت ابراز داشت که راه بیرون رفت را در اتحاد و یک پارچگی مردم افغانستان برای نجات وطن شان از جنگ و تجاوز خارجی دانسته و افزود که یک ملت خود می تواند سرنوشت خود را رقم بزند و نباید به دولتهای بیگانه اجازه داد تا در این امر مداخله کنند.

سخنران دومی **داکتر حنان روستایی محقق و پژوهشگر آگاه در یکی از پوهنتون های آلمان بود.**

موضوع بحث داکتر روستایی "ابعاد منطقی و بین المللی جنگ کنونی افغانستان" بود. داکتر روستایی تحلیل علل و پیشینه منازعات منطقه ما را با شرحی در مورد کوشش دول غربی برای ایجاد نظم نوین جهانی آغاز نمود و ایجاد استراتژی خاور میانه بزرگ را بخشی از این نظم نوین خواند. وی گفت طبق استراتژی مذکور، هرگاه دول کشور های چون لیبیا، سودان، سومالی، سوریه، لبنان، قطر، ایران و افغانستان در تقابل با منافع آمریکا و طرح شرق میانه بزرگ قرار گیرند، از سر راه برداشته میشوند، که چنین هم شد. به استثنای جنگ سوریه که روسیه در آن نقش مهمی در شکست آمریکا بازی کرد. نیرو های بازمانده از تروریست های نوع داعشی و دیگر گروه های افراطی که صحنه بر آنها تنگ شد، به پاکستان و دیگر کشورهای منطقه انتقال یافتند و از آنها در شعله ور شدن جنگ در افغانستان استفاده میشود و این گروه ها برای امنیت آسیای میانه و چین نیز تهدید بالقوه محسوب میشوند. به همین خاطر چین میکوشد در یک معامله با طالبان را بازنگهدارد. ایران هر چند در وضعیت خوب اقتصادی نیست، ولی در سیاستهای ایجاد چالش برای آمریکا نقش مهمی در منطقه داشته است. طالبان چند نوع اند، ایرانی، روسی، پاکستانی و چینی. هر کشور میخواهد تا به طریقی از این نیرو در آینده استفاده کند.

پاکستان که در سیاست گذاری هایش پس از کودتای ثور و در دست داشتن تمام رهبران جهادی خوب پیش رفته است، می خواهد با بقدرت رسانیدن طالبان در افغانستان میزان نفوذ اش را در این کشور توسعه داده و به خواسته های عمده اش یعنی به رسمیت شناختن خط دیورند، ادامه دسترسی به آبهای افغانستان، دسترسی بلامانع بر دهلیز تجارتي آسیای میانه، ختم مناسبات سیاسی افغانستان با هند، و تحکیم ستون پنجم در دولت افغانستان برسد. عربستان در رقابت اش با ایران برای کسب رهبری جهان اسلام، طالبان سنی مذهب بهترین گزینه است. تقابل سیاست های هند و پاکستان وضعیت جنگ را خرابتر کرده است. داکتر روستائی از اجماع داخلی، منطقوی و بین المللی برای حل سیاسی مشکل جنگ در افغانستان بعنوان قدم های اساسی برای خاتمه دادن به جنگ یاد آوری کرد.

بانو بلقیس لودین، ژورنالیست آگاه و فعال مدنی (آلمان) سخنران پسین بود. موضوع سخنرانی خانم لودین توضیح " ابعاد و عواقب جنگ جاری طالبان از لحاظ حقوق بشر و حقوق بشردوستانه و نقش افغانهای مقیم اروپا در زمینه " بود. خانم لودین ضمن سخنرانی شان تأکید نمودند که برای حفظ حقوق و آزادی ها بقای جمهوریت ضرور است. وی اضافه نمود دفاع از جمهوریت بحث یک سیستم، به هیچ وجه به مفهوم دفاع از افراد نیست. خانم لودین گفت سازمانهای مدنی از طریق وداع با سیاست زدگی وظایف و مسوولیت های شان را در برابر مردم افغانستان و وطن آبائی بهتر ادا کرده میتوانند. وی گفت مسوولیت بزرگی در دفاع از حقوق مدنی همشهریان و حقوق زنان بدوش نهاد های افغانی در اروپا میباشد. بانو لودین منتقد بر کار کرد های عده ای از نهاد های دولتی، سازمان های ملی و بین المللی، گروه رسانه یی، نهاد های مدنی بود و از شکست شان خبر داد. بلقیس لودین رسانه ها را بخاطر جانبداری از طالبان انتقاد نمود. خانم لودین از سیاست دو پهلوئی دول غربی در قبال افغانستان نیز یاد آوری نمود. وی گفت، طالبان دشمن مردم و دشمن زن است. راه بیرون رفت از معضلات کنونی کشور را خانم لودین در اتحاد و یک پارچه گی تمام مردم افغانستان، به دور از ملحوظات قومی، زبانی، مذهبی و سمتی خواند. وی پیشنهاد نمود تا اساسی ترین خواسته ها را تعیین وبشکل یک مانیفست به تمام زبان های متداول ترجمه و برای تحقق آن کارکنیم.

در این قسمت از کنفرانس ژورنالیست و فعال مدنی و سیاسی **خانم رویا قادر (آلمان)**، شعری را که بزبان پشتو در شرح جنگ و بربادی کنونی که بیگانگان به وسیله عمال شان بر وطن و مردم ما تحمیل کرده اند سروده است، دکلمه کرد که مورد تحسین قرار گرفت.

با تأسّف سخنران چهارم **اقای داود ستیز (افغانستان)** که قرار بود چشمدید های خود از غرب و جنوبغرب افغانستان برای اشتراک کنندگان کنفرانس بیان نموده و بر مبنای آن در مورد مسیر بعدی وضع کشور نظر بدهد، بنا به اطلاعی که اندکی قبل از آغاز کنفرانس به فارو مواصلت کرد، نسبت خرابی

وضع صحی به شفاخانه انتقال داده شده بود ، کنفرانس برایشان آرزوی سلامتی و تندرستی نموده به بخش بعدی اجندا پرداخته شد.

گرداندگی بخش پرسش و پاسخ را بانو پلوشه یمین (آلمان) و انجنیر شیرزاد (هالند) به عهده داشتند. اشتراک کنندگان میتوانند طی حد اکثر ۴ دقیقه نظر یا سوال خود را با مراعات نوبت مطرح کنند **داکتر جلال زاده (سویدن)** وضعیت کنونی جامعه را با سالهای ۵۸ و ۵۹ مقایسه کرد و از نقش بارز خیزش های که واقعاً مردمی باشند، منحنی نیرویی که در سرنوشت کشور سهم بسزا داشته میتواند، سخن گفت. تضاد عمیق بین دو مفهوم امارت و جمهوریت را توضیح کرد.

آقای نصیر رحیم (هالند) از سخنرانیها پرسید منظور شان از ستون پنجم کی ها اند؟ ایشان سوالاتی هم از بانو بلقیس روشن داشتند، ولی خانم روشن بنا به معاذیری کنفرانس را قبلاً ترک نموده بودند. به سوال در ارتباط با ستون پنجم داکتر روستائی پاسخ لازمه را ارائه نمود. **آقای صبور زمانی (آلمان)** یکی دیگر از اشتراک کننده ها بعد از توضیح اینکه خود روشنفکران زمینه ساز جنگ و سلطه افراطیت در کشور بودند، این سوال را مطرح کرد که راه حل چیست؟ ما چی کاری مثمري را می توانیم بکنیم؟ در رابطه با این سوال مهم جروبحث شد و نظراتی داده شد که در قطعنامه کنفرانس انعکاس یافته است.

خانم طاهره شمس (آلمان) هم با بیان وضعیت کنونی کشور و نا ارضایتی از کم کاری های روشنفکران سوالاتی را مطرح کرد: افغانستان به کدام طرف سوق میشود؟ مسائل زنان چگونه است؟ کدام را قبول کنیم، جمهوریت یا امارت؟ کار های مخفی و مرموز خلیل زاد، خط دیورند، مسائل مربوط به رسانه ها؛ این ها همه مباحثی بودند که از جانب بانو طاهره شمس مطرح شد. خانم شمس از اینکه در کنفرانس از نظر او به نحو لازم به وضع کنونی زنان پرداخته نشد، انتقاد کرد.

آقای داکتر هدایت (انگستان) بعد از تبصره بالای وضع ناهنجار امنیتی، اقتصادی و اجتماعی کشور و مردم سوالاتی را در رابطه به اینکه برای برونرفت از وضع کنونی مردم افغانستان چی نقشی در آینده دارد؟ نقش سازمان ملل متحد، جنگ سالار ها، طالبان و تروریستهای خارجی در بحران افغانستان چیست و چگونه باید با آن مقابله کرد. این سوالات مستلزم بحث زیاد بوده و در آینده بصورت جداگانه به آن پرداخته خواهد شد.

داکتر هاشم دانشیار هم با اظهارتی از اینکه بحث ها بیشتر تحلیلی بوده به فاکتهای که در وطن واقع میشود کمتر توجه میشود، ابراز ناراضیتی کرد. وی از کشتار غیر نظامیان در سپین بولدک بطور مثال نام برده و تأکید کرد که لازمست به این پرداخته شود که این جنایت را کی انجام داده است؟

آقای فقیری (هالند) ضرورت تمرکز بحث بر این موضوع را مطرح کرد که ما افغانهای مقیم اروپا چی نقشی در بهبود اوضاع داشته میتوانیم؟

آقای خیال اریوبی (آلمان) هم خواهان صحبت بالای تعیین وظایف عملی بوده و اظهار داشت که با نشر قطعنامه هیچ مشکلی را حل کرده نمی توانیم.

بانو پروین سراپی (هالند) با پیشکش پیشنهاد ایجاد یک گروپ فشار را نمود تا جای افغانهای مقیم اروپا در مسائل کلان کشور خالی نباشد. زنها باید موازی با مردان حرکت کنند.

خانم یوسفزی (سویدن) خواستار آن شد تا حقوق و آزادی های مدنی و بخصوص احترام به حقوق مدنی و سیاسی زنان خط سرخ در هر نوع حل سیاسی مشکل افغانستان باشد.

آقای یاری (هالند) پیشنهادی داشت در مورد تظاهرات در شهر لاهه هالند و از دوستان و نهاد های مقیم هالند دعوت کرد تا سهم شانرا ادا کنند.

جمع بندی کنفرانس از جانب آقای شعیب لعلی (انگلستان) صورت گرفت و در کل این کنفرانس را با ارزش خواند و صدای متحد حاضرین در خصوص حل سرنوشت مردم به دست خود شان را ستایش نموده و فضای دوستانه و دموکراتیک بحث را به همه تبریک گفت. محترم لعلی با وصف اذعان به اینکه به مسائل مطروحه از جانب اشتراک کنندگان در کنفرانس پرداخته شد، چنین نظر داد که روی هم رفته جای بحث و مذاقه بیشتر باقی مانده است وی گفت، شاید لازم باشد در یک کنفرانس دیگر سوال مشخص "ما چی کرده می توانیم؟" را مطرح کرد.

کنفرانس که بساعت چهار عصر آغاز شده بود، به ساعت هفت ونیم شام خاتمه یافت.

برای مطالب دیگر انجمن فارو، بالای عکس کلیک کنید